

Скарбничка

Маргаритка

у сидящей на скамеечке старушки:

Валя очень любила цветы. Она жила на первом этаже и под окнами своего дома каждую весну сеяла различные семена, а потом с нетерпением ожидала, когда же появятся первые зеленые росточки. Каждое утро и каждый вечер девочка поливала их и разговаривала с ними. Но больше всего она любила делать из них букеты и дарить их своим друзьям и соседям. А иногда Валя дарила свои букетики даже незнакомым людям, особенно тем, по лицу которых было видно, что у них на сердце печаль. Она делала это от всей души, вкладывая в каждый букет частичку своего сердца. Все соседи любили эту маленькую девочку. Никто не видел ее ни сердитой, ни хмурой. Девочке, наверное, просто не было времени сердиться. За ее любовь к цветам кто-то назвал ее Маргариткой.

Шли годы. Однажды возле дома, где жила Валя, остановился молодой человек и спросил

– Не знаете ли вы случайно, где здесь живет девочка по имени Маргарита?

– Как не знать, ее весь дом знает. Она живет в четвертой квартире. Да вот и сама она идет.

Молодой человек был приятно удивлен, увидев перед собой вместо маленькой девочки юную симпатичную девушку.

После короткого знакомства юноша рассказал Вале одну удивительную историю. Однажды у его матери были большие неприятности в личной жизни, и в тот день, когда она решила, что жизнь для нее потеряла всякий смысл, незнакомая маленькая девочка подарила ей букетик цветов. Теплотой своей души и улыбкой она вернула его маме интерес к жизни. «Ту девочку звали Маргариткой», – окончил свой рассказ юноша.

– Я не думал, что это было так давно, и решил в знак благодарности подарить малышке куклу, – сказал он. – Мама совсем недавно призналась мне об этом случае в её жизни.

Валя была приятно удивлена и очень обрадовалась такой новости. Как здорово, что ее букет смог подарить надежду незнакомой женщине!

Следует отметить также, что Иисус в этот день подарил Вале-Маргаритке не только такую радостную весть, но еще и доброго, красивого жениха.

Обираючи доброту 3

Притча о блудном сыне 4

«Крутий» 6

Як сплять риби? 7

Секрети моря 8

Веселый English 9

Гірка цукерка 11

Бджілки-трудівнички

Стоять сади завітчані довкола,
І кожна квіточка дарує запах свій,
Тому тут бджілки водять хороводи,
Пухнастий джміль уважно слуха їх.

Із квіточок нектар бджілки збирають
І зносять старанно до вулика свого.
Коли медок у вулику дозріє,
То потім пасічник викачує його.

А бджілки – незвичайні трудівнички...
Оцих комахок наш Господь створив,
Щоб вони квіти і садочки опияли,
Смачненький мед усіх людей зцілив.

Людмила Милутенко

БРАТЯ В ОГНЕ

2

ЖУЧОК

5

ТАТО ПОВЕРНУВСЯ З ВІДРЯДЖЕННЯ

10

БРАТЬЯ В ОГНЕ

Джек знал, что если он не будет действовать незамедлительно, то два его брата погибнут. «Я возвращаюсь!» – крикнул он, подбегая к горящему дому быстрее, чем родители могли его остановить. «Ждите меня у окна», – прокричал он, после чего исчез в густом дыму.

Отец встал под окном – квартира была на втором этаже – и ждал.

Когда Джек нашел спальню, огонь охватил стены, а его маленькие братья в испуге прижимались друг к другу. Кашляя и плохо ориентируясь в дыму,

Джек схватил одного брата и поспешил к окну. «Лови!» – крикнул он своему отцу и вытолкнул братишку в окно.

Возвращаясь за другим братом, он ужаснулся, увидев, что невменяемый от страха малыш вбежал в бушующее пламя. Рубашка на Джеке загорелась, плечи его были ужасно обожжены и покрылись волдырями, но он не мог позволить своему маленькому брату сгореть.

Он поймал дрожащего малыша и потянул его к окну. Отец, увидев второго сына, едва успел его поймать.

Джек оставался дома один. Перекидывая ногу через подоконник, пятнадцатилетний смельчак приготовился к прыжку, но удушливый дым окутал его, и он потерял сознание уже на подоконнике. Прошло некоторое время, пока он благодаря силе тяжести упал, и его подхватили ловкие руки отца. Только в больнице мальчик пришел в себя.

Старший брат Джек рисковал своей жизнью для того, чтобы спасти своих родных братьев. Как же они были ему благодарны за то, что он их спас!

«ОН ЗАБОТИТСЯ ОБО МНЕ»

В одной стране жил царь. Вечерами он переодевался в простую одежду, чтобы незамеченным ходить по улочкам родного города и смотреть, как живут люди.

Во время одной из таких прогулок он заметил небольшой домик. Двери и окна его были открыты, на столе горела лампа, а из дома раздавались хвалебные восклицания. Он приблизился к дому и увидел: за столом сидел пожилой человек, стол ломился от всевозможных кушаний, человек с удовольствием ел пищу, слава и благодаря Бога. Переодетый царь решил зайти и спросить, что за праздник.

Он постучал в дверь и услышал ответ: «Проходи, дорогой, садись! Гость – это дар Божий!» Царь спросил его: «В чем дело? Что праздник?» Хозяин говорит: «У меня обычный день. Днем я работаю сапожником, чиню обувь состоятельным людям. Вечером я помогаю бедным и чиню их обувь, не требуя платы. Если кто из них пожелает отблагодарить меня монеткой, я не отказываюсь. Сегодня, возвращаясь домой, на все вырученные

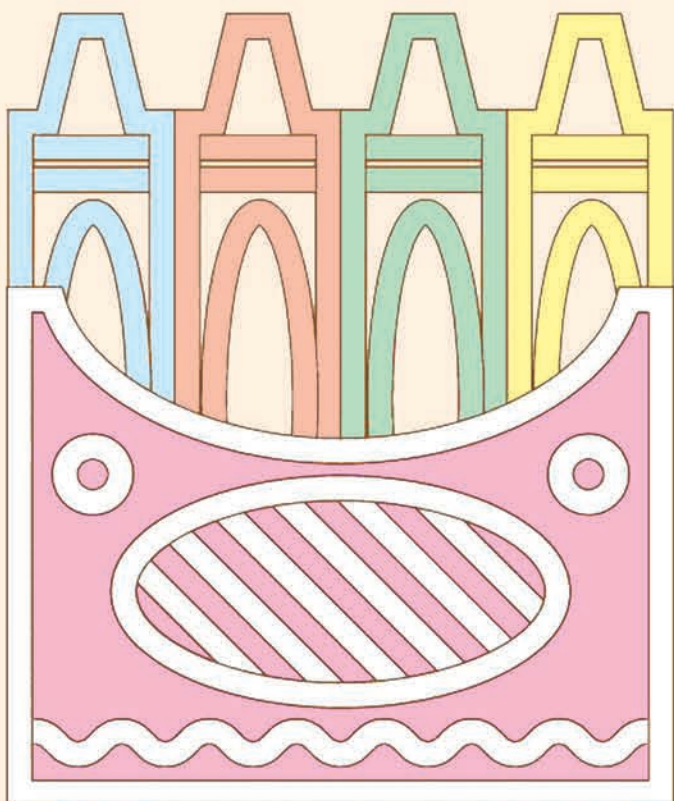
деньги я купил эти продукты! Мой Бог такой добрый и заботливый, мне хорошо, поэтому я ем с аппетитом и славлю Бога».

«Погоди, – подумал царь, – зайду посмотреть, как он завтра будет хвалить и славить своего Бога». Вечером, подойдя к тому же дому, царь с трудом поверил своим глазам: сапожник снова ел, пел и хвалил Бога. Царь зашел к нему и спросил: «Как прошел день?» «Мой Бог, Которому я служу, – ответил хозяин, – знает и может все. Он держит меня в Своих руках, умудряет меня. И сегодня Он помог мне прожить. Наш царь справедлив и следит за тем, чтобы никто не уклонился от уплаты налогов. Он своим указом наложил запрет на работу

сапожников без лицензии. Утром я пришел на работу и прочитал указ. Я подумал: «Что же делать? Лицензия ведь у меня нет...» И тогда я решил, что буду черпать из колодца воду и разносить ее людям. К вечеру я заработал достаточно денег и снова зашел на рынок и купил себе еды. Мой Бог заботится обо мне!»

На следующий день царь издал новый указ. Чтобы предотвратить распространение инфекций, запрещалось разносить воду по чужим домам. Каждый мог черпать воду из колодца только для себя и своей семьи. Вечером царь видит знакомую картину: окна открыты, горит лампа, звучат хвалебные восклицания, старик кушает. Царь снова зашел и спросил: «Как ты сегодня прожил?» «Мой Бог заботится обо мне, – ответил старик. – Он вновь умудрил меня. Я даже не знал, что у нас такой добрый царь. Теперь он заботится, чтобы никто не заболел, и запретил разносить воду по чужим домам». «Ну и как же ты?» – спросил царь. «Бог мой умудрил меня, и я решил: пойду в лес, буду носить дрова. И вот у меня снова есть еда. Он все знает и может, Он заботится обо мне!» Тогда царь воскликнул: «Я бессилён! Нельзя выбить основание из-под ног того, кто доверился Богу».

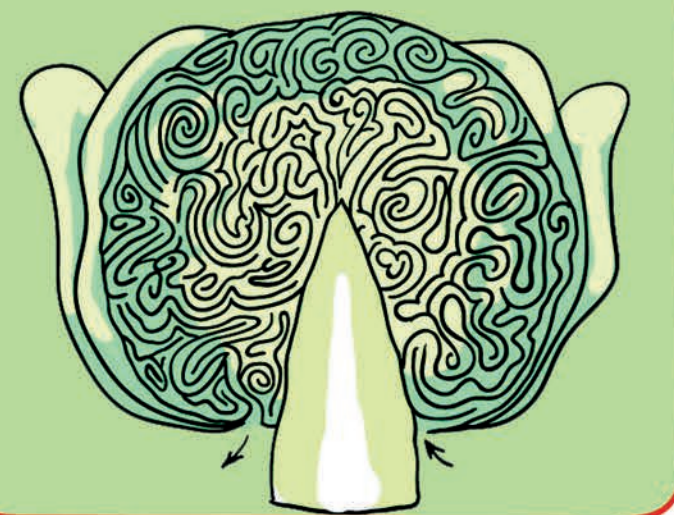
ОБВЕДИ КАРАНДАШИ
И КОРОВКУ, В КОТОРОЙ
ОНИ ЛЕЖАТ, НЕ
ВЫХОДЯ ЗА КОНТУРЫ.

Во всех банках компот из
одного набора ягод, и лишь
в одной состав отличается.
Найди эту банку.

Попробуй найти путь сквозь кочан
капусты. Войти в лабиринт и выйти
из него нужно по стрелкам.

ПРЕОДОЛЕЙ ЛАБИРИНТ.

Садівник украй розгубив-
ся. Допоможи йому знайти
шлях, що приведе до
вишневого саду.

ВСТРЕЧА С МЕДВЕДЕМ

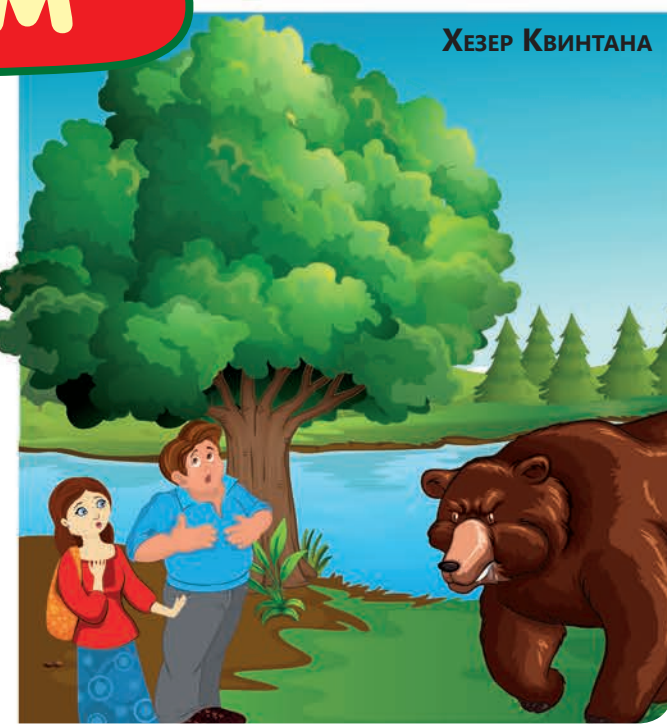
Несколько лет назад мы с мужем ездили с компанией друзей в Национальный парк Глейшер. Как раз за несколько недель до этого там произошло несчастье – на молодую пару напал медведь, поэтому по всему парку были размещены таблички с предостережениями для туристов. Нас пытались предупредить об опасности и просили воздержаться от прогулок, но нашей группе казалось, что это преувеличение. Куда бы мы ни шли, везде продавались колокольчики и спреи для защиты от медведей. Туристы рассказывали о том, как не привлечь внимание медведя (для этого не нужно надевать красные вещи). Но мы проделали

долгий путь из Мичигана не для того, чтобы просто обсуждать, а чтобы осмотреть парк! Поэтому мы спокойно отправились на пешую прогулку, и я надела красную рубашку. Вскоре мы с мужем отделились от общей группы.

Мы шли по тропинке, пытались догнать наших друзей, и вдруг услышали, как в кустах что-то зашевелилось, – судя по звуку, размером с бегемота. Внезапно в полуметре от нас на тропинку вышел медведь гризли, такой огромный, что мы бы лучше с радостью согласились увидеть все-таки бегемота. Он повернул свою большую голову и посмотрел прямо на меня, на моего мужа и на мою крас-

ную рубашку. Я решила, что он нас растерзает.

Благодаря Божьей защите этот великан не напал на нас, и как только он ушел, мы бросились бежать так быстро, как только могли. Запыхавшиеся и испуганные, мы рассказали друзьям, что случилось. «Вы его сфотографировали?» – спросили они. Мы с мужем переглянулись, а затем рассмеялись, потому что эти люди точно не поняли, насколько близко к нам стоял медведь. Даже когда мы не понимаем, в какой опасности находимся, Бог защищает нас. «Ибо повелел Бог ангелам оберегать тебя на всех путях твоих» (Псалом 90:11).

ХЕЗЕР КВИНТАНА

ОБИРАЮЧИ ДОБРОТУ

Данилко вже два роки збирає колекцію моделей машин: вантажівок й легковіки яскравими рядами вишикувалися на полиці. Сьогодні вранці мама подарувала йому нову вантажівку. Вона була яскраво-зеленою, з великими фарами й відкритим кузовом. Кращого подарунка до дня закінчення першого класу годі було й бажати.

Повернувшись додому після шкільних уроків, хлопчик попрямував до своєї кімнати, щоб ще раз помилуватися новою моделлю. Як же він здивувався, коли не знайшов її на полиці. «Де ж вона?» – стривожився Данилко. – Невже впала під ліжко?» Він опустився на коліна й почав шукати під ліжком. Але вантажівки там не було.

У цю мить до кімнати увійшов менший брат Данилка Максимко. Його обличчя було сумним.

Коли він подивився на брата, то низько опустив голову. Данилко побачив у руках брата свою нову вантажівку, але в якому хахливі стані! Задні колеса були відсутні, а на боці машинки була величезна потворна подряпина. – Ти взяв мою вантажівку, – закричав хлопчик, – поламав і подряпав її! – Я не хотів, – пробурмотів Максимко.

Данилко вихопив у нього з рук вантажівку й закричав: «Не хочу з тобою розмовляти! Не підходь до мене!» Він зі злістю зачинив двері своєї кімнати.

Увечері за вечерею діти не розмовляли один з одним, обидва сиділи наспулені. Мама і тато мовчки дивилися на якуму іхала навантажена кубиками вантажівка, що загубила задні колеса. Брати весело сміялися.

– Тату, ми знову друзі, – сказав старший, а молодший вже споруджував гараж для пологої машини.

що тобі не належить, а ти, Данилку, як старший не повинен був втрачати рівновагу й гримати дверима перед засмученим братиком.

Хлопчик похмуро дивився в тарілки й боявся підвести очі. Мати подумки помілилася, щоб Господь допоміг їм помиритися. Максимко згадав, що він зробив з іграшкою брата, у нього покотилися слюзи.

– Вибач, я взяв твою машинку без дозволу, але я не хотів зламати її.

Данилку стало шкода братика більше, ніж пологої вантажівки, і він тихенько сказав:

– Прощай, що накричав на тебе.

Коли батько зазирнув до дитячої кімнати, він побачив таку картину: хлопчики на підлозі влаштували міст, по якому іхала навантажена кубиками вантажівка, що загубила задні колеса. Брати весело сміялися.

– Тату, ми знову друзі, – сказав старший, а молодший вже споруджував гараж для пологої машини.

ПРИТЧА о блудном сыне

У одного человека было два сына. Старший был послушным и много работал, младший же считал, что работа не для него. Как-то раз он подошел к отцу и попросил от- дать ему его наследство. Отец мог и отказать сыну, но по каким-то причинам он поступил по его же- ланию. Получив деньги, тот ушел из дома. Моло- дой человек отправился в дальние края искать счастья. Отец печально смотрел ему вслед.

1

ЗАДАНИЕ

Сколько золота в каждом из горшков? Реши примеры.

На чужбине юноша быстро нашел себе друзей, ведь у него было много де- нег, и он мог всех их уго- щать. А многие на чужой кошелек липнут как мухи. Как хорошо празднично про- водить время! Никто тебе не указывает, как надо жить, куда тратить деньги! Дорогая одежда, застолья, игры – отличная жизнь, не так ли?

2

ЗАДАНИЕ

Найди 10 отличий между рисунками.

Но какая сумма бы ни была, она тоже заканчивается. Нет денег – про- пали друзья. Но разве их можно называть друзьями? Что же теперь? Куда пойти? Где взять средства для пропитания? А есть так хочется! И как раз в это время в той стране начался голод. Кто поможет? И вот – везенье! Его взяли на работу.

Свинопас. Это была самая унизи- тельная работа! Юноша рад был напо- лнить чрево свое рожками, которые ели сви- ньи, но никто не давал их ему. И вот, сидя среди грязных свиней, да еще и голодный, он по- другому увидел все то, что когда-то ему представ- лялось в ярких красках. Теперь он четко понял, что поступил недостойно. Сын решил пойти к отцу и просить прощения у него. И хотя его мучили сомнения по поводу того, как примет его отец, он все же встал и пошел в родную страну.

5

ЗАДАНИЕ

Многое здесь художник нарисовал неверно. Чтобы найти все ошибки, прочитай эту притчу – Евангелии от Луки 15:11-32.

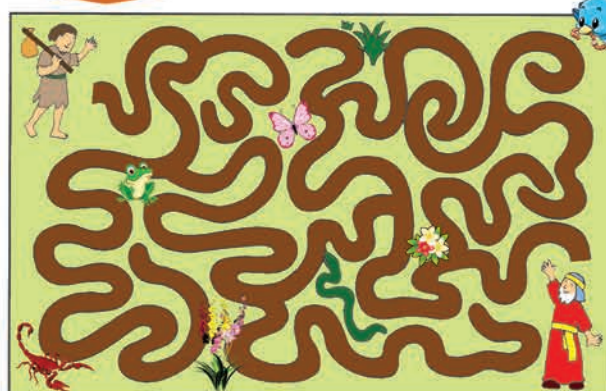

Много дней он шел. Совсем изно- силась одежда. Но у него было время поразмышлять о жиз- ни: что в ней главное, что важное. И вот, наконец, последний пово- рот, и его взору открылись родные места. Но кто это бежит навстречу? Да это же отец! Не обращая внимания на его грязную одежду, отец нежно при- жимает к груди своего сына. Тогда сын сказал: «Отец, я очень виноват и не до- стоин быть твоим сыном». Отец же от- ветил: «Сын мой, я рад, что ты пришел». Сын покаялся перед своим от- цом, а отец с любовью при- нял его.

4

ЗАДАНИЕ

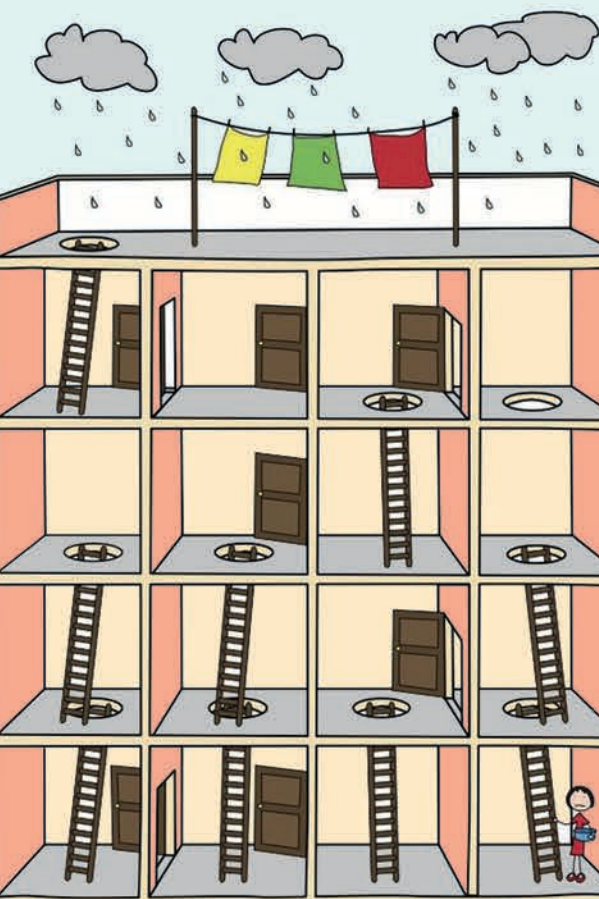
Помоги юноше вер- нуться к своему любящему отцу.

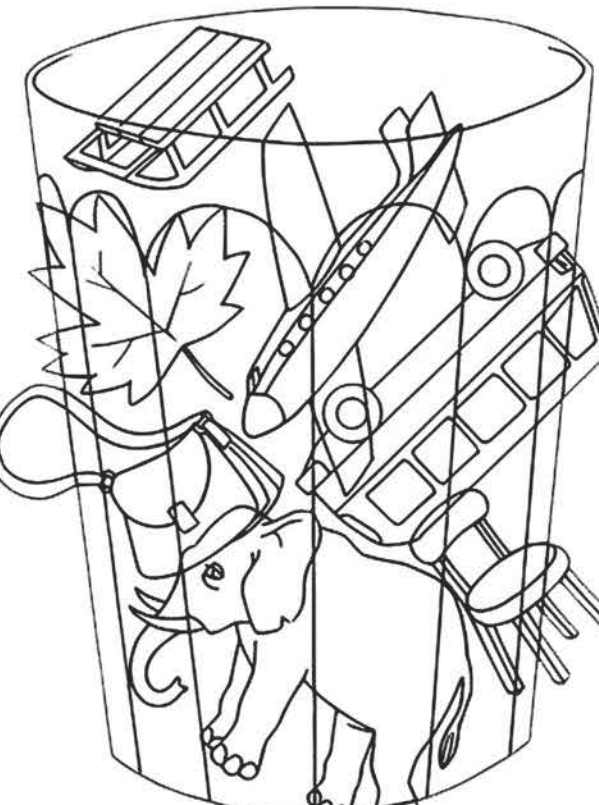
Разгадай ребусы.

Помоги девочке снять с веревки белье – преодолей лабиринт.

Что поместилось в стакан? Перечисли и раскрась.

ЖУЧОК

В. Лєус

К оли Наталя приїхала влітку до бабусі в гості, то в лозяному кошику при- везла з собою і песика Жучка. Маленький, кошлатий, до всьо- го цікавий, він швидко подру- жився з бабусяю. Жучок ходив з нею і в магазин, і в аптеку, і на базар.

Особливо йому подобалося бувати в аптеці. Лесть пересту- пить поріг і негласно, щоб не злякати нікого, – «гав!». Це він так вітався з аптекарями. А по- тім, задерши мордочку, прино- хувався до специфічного аптеч- ного запаху й крутив хвостиком. Жучок зник до свого нового життя, та й бабусі було з ним ве-

селіше. Тому Наталя не зважала- ся забрати його з собою і поїха- ла додому сама...

Якось узимку бабуся Мари- на тяжко занедужала. Вона лед- ве підводилася з ліжка. Жучок стривоженим поглядом спо- стерігав за нею. Та коли вло- вив знайомий запах ліків, по- чав скаржити й дерти лапами одвірок.

Бабуся дошкандибала до дверей, випустила песика з хати, і він подався до аптеки. Промигнувши до знайомого приміщення, Жучок бігав від одного кінця прилавка до ін- шого. Він неспокійно позирив на працівників аптеки, відска-

кував до дверей, потім знову повертався.

– Е, – сказав аптекар літньо- го віку, – бачу, тобі потрібна допомога...

Він швидко одягнувся і разом з песиком вийшов на вулицю. Жучок привів його до хворої бабусі, яка з високою темпера- турою лежала в ліжку. Аптекар викликав машину швидкої до- помоги. Бабусі зробили укол, призначили необхідні ліки. Її щодня навідувала медична сестра. Через якийсь час ба- бусі стало легше. А згодом вона й зовсім одужала. Так Жу- чок врятував бабусю Марину з біди.

Кошки-парашютисты

К ошки-парашютисты? Шутите? И все же это правда. Две кошки были «призваны» в воздушные войска британской армии в 1954 году и выполняли прыжок с парашютом с высоты 100 метров. Где-то в глубине Майамских джунглей мышки за- хватили британскую военную базу. В гарнизон передали срочный сигнал о помощи, потому что маленькие грызуны угрожали уничтожить весь пище- вой резерв базы. Воздушные войска составили план, что- бы сбросить кошачьи войска на «поле брани» и положить

конец конфликту, связанному с маленькими грабителями. Кошки имеют уникальные способности: хо- дят без шума, прекрасные охотники, и, кажется, легко выходят из опасных ситуаций.

Их очень развитый инстинкт выживания яв- ляется причиной, по которой они были избраны воздушными силами для выполнения специаль- ной миссии.

Неизвестно, сколько мышей поймали кошки- парашютисты, но один из офицеров, уполномо- ченный по опе-

рации с «воздушными десантами», говорил, что кошки были очень довольны «операцией».

Наш любящий Создатель дал каждому из нас уникальные качества. Пред- ставь себе, что в один прекрасный день, благо- даря одной такой уникальной черте, ты будешь избран для участия в специаль- ной миссии Иисуса Христа.

ФИЛВОРД. НАЙДИ НАЗВАНИЯ ЯГОД.

В	И	Н	О	Г	А	Н	Б	У	Л	К
Б				Р	Р	К	И			О
А				А	Б	И	К			Б
Р				Д	У	Н	А			Л
Б	А	Р	И	С	З	Я	А	Х	И	П
Д	К	А	З	Е	М	Л	Ч	Е	Р	Н
Ы	А	Н	Ю	Л	К	Р	Ё	М	А	Л
Н	Л	И	К	В	А	Н	Т	А	Н	И
Я	Р	Я	Б	И	В	Л	А	М	О	Р
К				Н	И	И	Н			Ш
Р				А	Ш	З	И			К
Ы				К	Н	И	Д			А
Ж	О	В	Н	И	Я	К	О	Р	О	М

В густых джунглях спрятались шесть попугаев и два удава. Найди их.

ЗНАЙДИ 10 ВІДМІННОСТЕЙ.

Японская притча

В Японии, в одном поселке недалеко от столицы, жил старый мудрый самурай. Однажды, когда он вел занятия со своими учениками, к нему подошел молодой боец, известный своей грубостью и жестокостью. Его любимым приемом была провокация: он выводил противника из себя и, ослепленный яростью, тот принимал его вызов, совершал ошибку за ошибкой и в результате проигрывал бой.

Молодой боец начал оскорблять старика: он бросал в него камни, плевался и ругался.

Но старик оставался невозмутимым и продолжал занятия. В конце дня раздраженный и уставший молодой боец убрался восвояси.

Ученики, удивленные тем, что старик вынес столько оскорблений, спросили его:

— Почему Вы не вызвали его на бой? Неужели испугались поражения?

Старый самурай ответил:

— Если кто-то подойдет к вам с подарком и вы не примете его, кому будет принадлежать подарок?

— Своему прежнему хозяину, — ответил один из учеников.

— То же самое касается зависти, ненависти и ругательств. До тех пор, пока ты не примешь их, они принадлежат тому, кто их принес.

Інна Сосяк

«КРУТИЙ»

Йому в усьому хочеться бути першим. Він навчається найкраще в класі, ходить до музичної школи та гарно грає на фортепіано. Цей хлопчик докладає зусиль, тренується в спортивній секції. Він має зразкову поведінку та любить, коли його хвалять. Його звали Павлик, а тато з гордістю називав його Павлом.

Останнім часом Павлу захотілося стати «крутим». Коли хлопчик сказав про це своїй мамі, вона навіть на зрозуміла, що він мав на увазі. Син спробував пояснити, яким має бути одяг та які гаджети вважають крутими його друзі. Утім, було видно, що мамі його ідеї не сподобалися.

Наступного дня вирішили піти до крамниці, щоб купити літній одяг. Вони довго ходили по дитячому супермаркету. Мама пропонувала купити ту чи іншу річ, але Павлик не погоджувався.

— Я не хочу цю білу футболку, вона не крута! Я хочу ту чорну, із зображенням черепів. Ці джинси не круті, купи мені вузькі. Я хочу, щоб обтягували ноги.

— Та ти ж у них не зможеш навіть ходити, а не те, щоб присісти чи побігати, — була невблаганною мама.

Закінчилося все тим, що купили не ті речі, які подобалися Павлику.

— Мені соромно в такому одязі йти до школи, він не «крутий». І стрижка у мене не «крута». Я хочу відростити довге волосся і зав'язувати його у хвостик. Я хочу новий телефон, цей не «крутий», — незадоволено говорив Павлик.

Мама пояснювала сину, що куплений одяг гарний та якісний, що телефон його має всі сучасні функції, а стрижку Павлику робив кращий перукар міста. Утім, нічого не допомагало.

Тато, дізнавшись про проблему, приніс свою улюблену книжку — Біблію. Він часто зачитував мудрі поради з цієї книги.

— Біблія каже, що ти потрапив у сітку, сину, — почав тато.

— Яку ще сітку? — не зрозумів хлопчик.

— Про цю сітку пише апостол, якого звали, як і тебе, — Павло.

Павлик прочитав: «А як маємо поживу та одяг, то ми задоволені будьмо з того. А ті, хто хоче багатіти, упадають у спокуси та в сітку, та в численні нерозумні й шкідливі пожадливі». — запитав Павлик.

— Ти хочеш сказати, що «крутий» одяг, модна стрижка та новий дорогий телефон — це «нерозумні й шкідливі пожадливі»? — запитав Павлик.

— Я бачу, що ці речі перетворюють хорошу людину на незадоволену та вередливу. А ще знаю, що завтра з'являться «крутіші» речі. Тобі буде знову «соромно»... Захочеться мати інші? — запитав тато.

Перед сном Павлик знову прочитав ті рядки Біблії. Він помолився, попросив вибачення у Бога за свою поведінку й заснув.

Наступного ранку Павло знову міряв одяг. «Круто!» — подумав він і задоволено усміхнувся.

ЯК СПЛЯТЬ РИБИ?

Ні ковдр, ні подушок у риб, звичайно, немає. А спати все ж таки хочеться: і риб'ячому мозкові, і м'язам потрібен повноцінний відпочинок. Річковим риbam спати більш-менш зручно: на ніч вони можуть і в пісок заритися, і заховатися в мулі. А от риbam, які живуть у морі, — гірше: до дна не допірнеш, скільки не намагайся. І вони, ледь роздувши або стиснувши міхур, урівноважують себе у воді

і засинають у найдивовижніших позах: догори головою...

Восени і взимку життя прісноводних риб різко змінюється. Коли вода в річці або в озері охолоджується до семи градусів, риби збираються в спальнях — зимувальних ямах. Скупившись, вони окутують себе слизом, щоб захиститися від мікробів, і впадають у тривалий сон. А деякі риби взимку можуть взагалі спати, вмерзнувши

в лід. Так спить знаменита чорна риба далія.

Дехто подумає, що в далії доля складна. Однак знаєш, про яку можливість акул. Вони могли б далії позаздрити. Вважають, начебо акул усе життя мучить безсоння. У них немає плавального міхура, який підтримує на плаву інших риб, навіть якщо вони не ворухнуться плавниками. Ось і доводиться міряти океан, не знаючи відпочинку ні вдень, ні вночі.

ЧОМУ КРОПИВА ЖАЛИТЬСЯ?

У світі існує декілька різновидів кропив, але не всі з них мають волосинки, що жалять. Більшості з нас хоча б раз у житті доводилося «обпикатися», доторкнувшись до цієї рослини. Серед тих видів, які жалять, найбільш поширеними є кропива звичайна і кропива римська. Остання до того ж жалить болючіше, ніж будь-яка інша.

Пекуча дія кропиви вельми схожа за механізмом на дію

жалких клітин, розташованих на шупальцях актинії і медуз. Усередині цих клітин розміщені тонкі, надзвичайно гострі жала, що згорнуті в кільця й розпрямляються при найменшому дотикі.

Жала кропиви розвиваються з однієї клітини і набувають вигляду волосинки, на гострих кінцях яких є маленькі клубочки, що убувають від пошкодження. Якщо легенько доторкнутися до такого клубочка, він одразу ж ламається, і гостра голка встромляється в шкіру. Їдка кислота, що міститься всередині жала, викликає подразнення, а іноді, в особливо тяжких випадках, опіки на шкірних покривах.

Однак якщо акуратно взятися за стебло кропиви таким чином, щоб волосинки були притиснутими до нього, то вони не зможуть завдавати вам ніякої шкоди.

Не слід думати, що кропива є непотрібною для людини рослиною. У багатьох країнах її варять у великих казанах, готуючи корм для тварин та птахів. Корені кропиви, оброблені розчином галуни, служать для отримання жовтої фарби, а листя та стебла — зеленої. З волокон «рами» (китайської кропиви) при відповідній переробці виготовляють тканини, тасьму, мотузки й нитки.

РИСУНОК С СЮРПРИЗОМ Хищная рыба

1 Согни лист бумаги в двух местах так, чтобы по центру образовался скрытый «мешочек».

2 Не раскрывая этот мешочек, нарисуй рыбку.

3 Раскрой лист бумаги полностью и дорисуй

туловище и зубки хищника. Готово! Точно так же можно поэкспериментировать и с другими рисунками. Просто прояви фантазию.

ВЕСЕЛА МАТЕМАТИКА

$$\text{Penguin} + \text{Penguin} + \text{Penguin} = 30$$

$$\text{Penguin} + \text{Cow} + \text{Cow} = 20$$

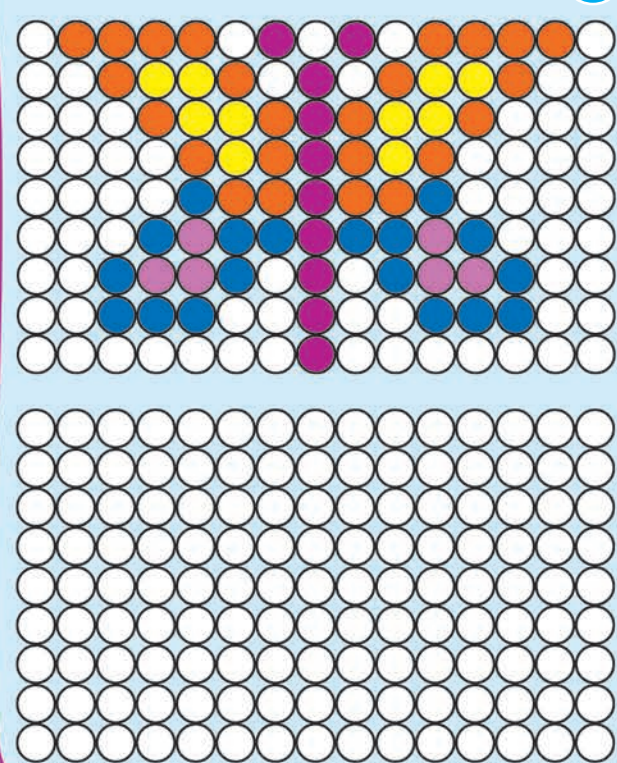
$$\text{Cow} + \text{Cow} + \text{Cow} = 9$$

$$\text{Cow} \times \text{Penguin} - \text{Cow} = ?$$

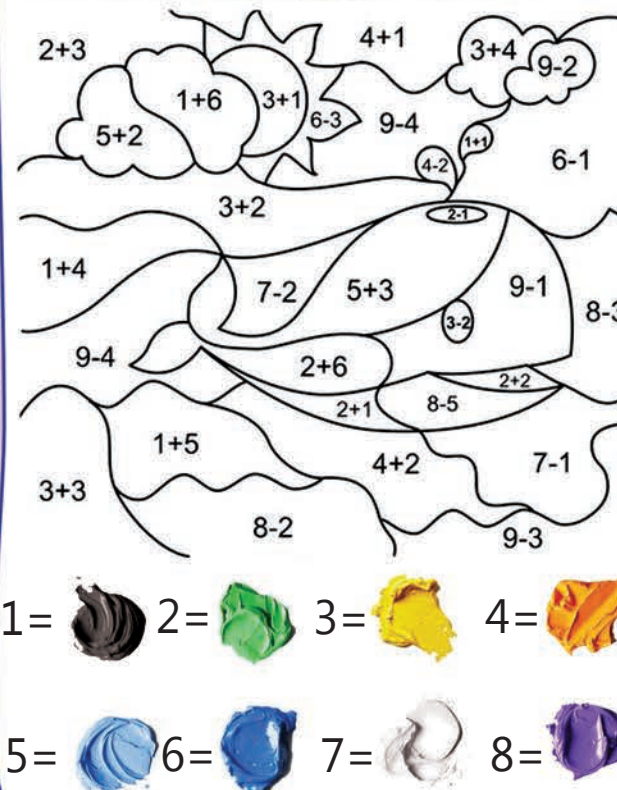
НАЙДИ 5 ОТЛИЧИЙ.

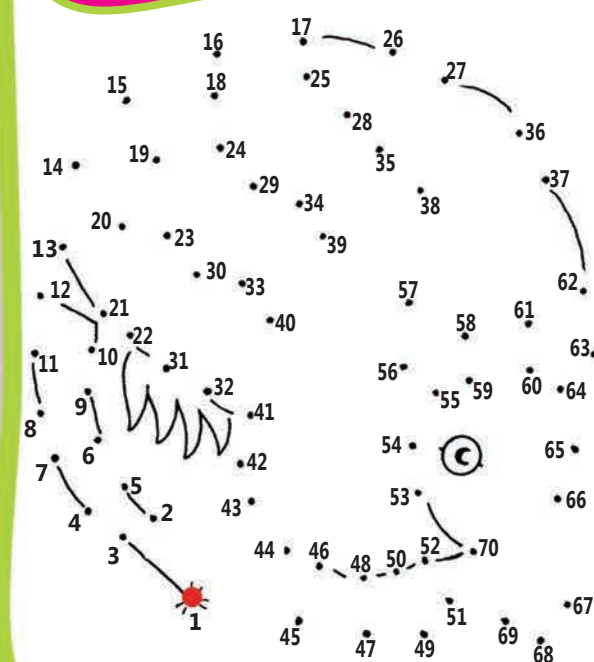
Повтори малюнок за зразком.

Обчисли приклади й розмалюй.

Соедини точки, чтобы узнать, какой зверек спрятался на картинке.

Секрети моря

Морський коник

У цих кумедних рибок з кінською головою саме тато виношує яйця. Він дасть життя цілій сотні дитинчат.

Мама-морський коник відкладає яйця в татову кишеню. За місяць у роздуту животи тата виплуплюються дитинчат.

Дитинча велетенської черепахи

Морська черепаха живе в глибинах теплих морів. Раз на рік вона виходить на сушу для того, щоб відкласти яйця.

Морська черепаха риє ямку в піску, щоб відкласти туди сотню яєць. Потім вона закопує їх і повертається в море.

Через сім тижнів маленькі черепахи виплупляються з яєць і вирушають до моря, де згодом стануть велетенськими черепахами.

Пінгвіни Південного полюса

Це птахи, але вони не літають, проте дуже добре плавають. Вони живуть на кризі й у дуже холодному океані.

Мама кладе своє яйце між татовими лапами... і виростає на полювання. Тато не рухатиметься і не їстиме до її повернення.

Коли повертається мама, пташеня вже виплупилося. Воно залишається під опікою мамі, доки виснажений татко від'їждить.

Морські та річкові мандрівники

Лососі запам'ятовують смак і запах річкової води, у якій вони народжуються і мандрують. Таким чином вони завжди знайдуть дорогу назад.

Мальок, що з'явився з яйця, повільно перетворюється на молодого лосося, здатного вирушити в тривалу мандрівку океаном.

Дорослі лососі залишають море. Вони піднімаються вгору до своїх річок, де самки відкладатимуть яйця. І все почнеться знову.

Ти, мабуть, хоч раз, та був на морі. Теплий пісок та лазурна вода не може залишити тебе байдужим! В усі пори року море надзвичайно гарне, віддзеркалюючи небо. А чи відомо тобі, які живі істоти живуть у морі чи біля нього?

Устриця в меню морської зірки

Морська зірка – це тварина без голови. Вона переміщується на своїх променях, оснащених присосками. Втрачені при нещасних випадках промені відрастають знову!

Рот у морської зірки розміщений на животі, оберненому до ґрунту. Не клади зірку на спину, їй важко перевернутися назад.

Морська зірка відкриває стулки устриці, запускає свій шлунок у мушлю, перетравлює устрицю... і втягує його назад!

Риба-чистильник

Губань-чистильник – свого роду «станція очиски». Риби-клієнти шикуються в чергу, щоб їх почистили.

Губань відрізає хворе місце риб, а також ракоподібних, чіпляючись за шкіру. Крихітний губань чистить рот великого мероу.

Морська кропива: медуза

Якщо побачиш гарну медузу, що гойдається на хвилі, не торкайся її, вона вжалить тебе своїми отруйними стрілками.

Медуза плаває, стискаючи, а потім розпускаючи свою парасольку.

Рот медузи міститься внизу парасольки. Волосинки підганяють туди їжу: креветок, маленьких крабиків та іншу дрібноту.

Краби

Під час відпливу пошукай серед каміння маленьких крабів. Чи відомо тобі, що краб вивільниться зі свого панцира, зойно той стане тісним для нього?

Личинка плаває за допомогою маленьких лапок. Перш ніж створювати перший панцир, вона 6 раз змінюється.

Щоб скинути свій старий панцир, краб п'є багато води. Його тіло надувається і скидає панцир. Новий панцир краба ще м'який.

Веселый English

MY HOUSE
Мой дом

TASK 1

Read and learn new words.
Прочитай и выучи новые слова.

TASK 2

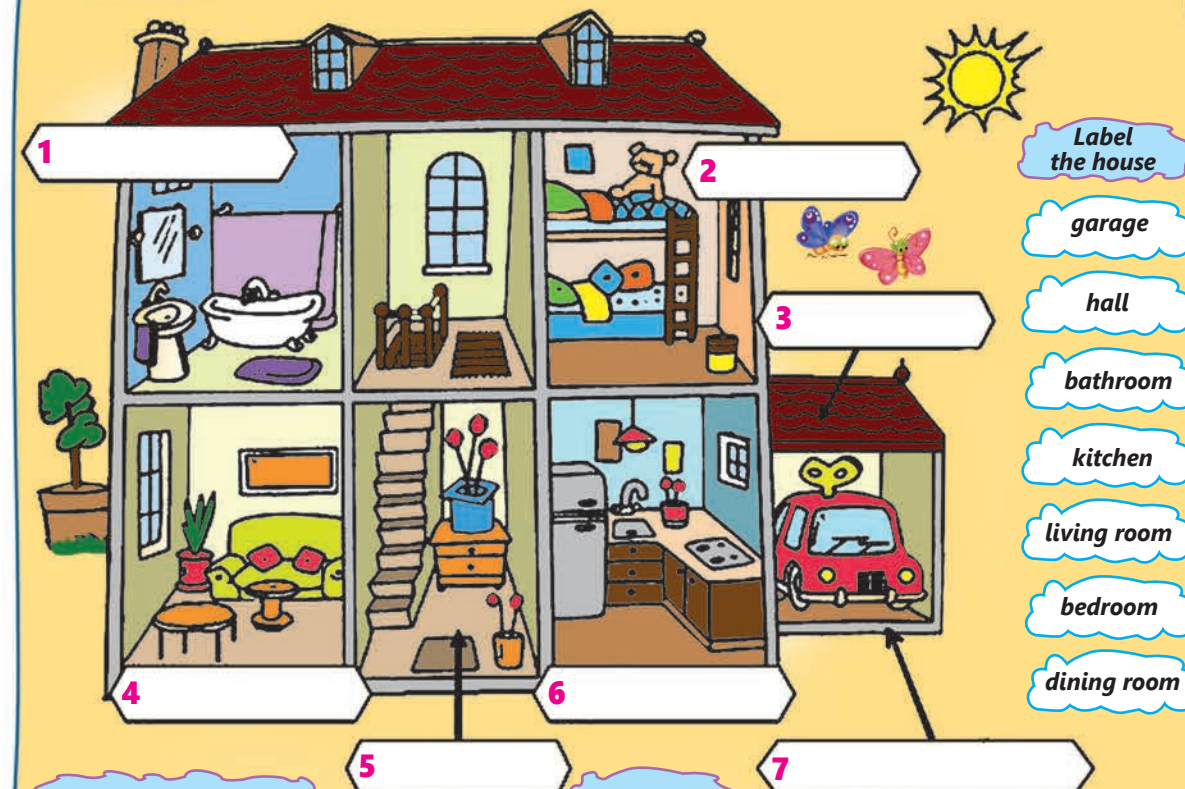
Find the words and label.
Найди слова и запиши их.

C B E D R I Y T B T R G H N
A I V E B E D R O O M A A G
T D I N I N G R O O M R L A
T E A L A I O T L O N A L R
I U L I V I N G R O O M A A
C B A T H R O O M E N E N G
T E D K I T C H E N E N E E

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8

TASK 4

Look at the picture. Label the house and answer the questions.
Посмотри на картинку. Назови комнаты и ответь на вопросы.

More spelling practice

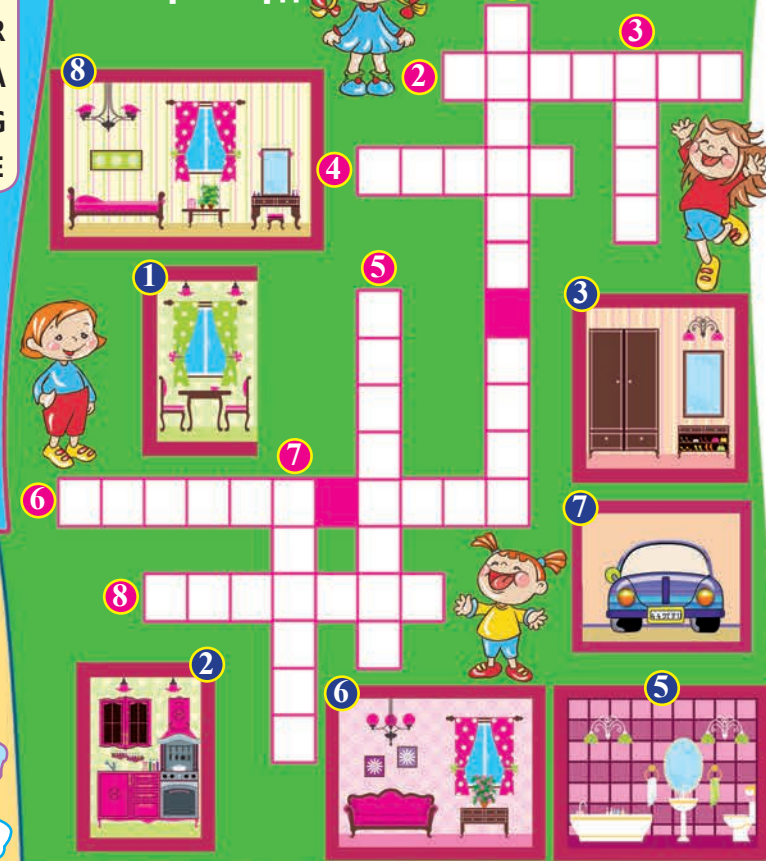
1. There is a car in the _____.
2. There is a teddy in the _____.
3. There are 2 butterflies in the _____.
4. There are 2 pillows in the _____.
5. There is a fridge in the _____.

Yes or No

1. There is a cat next to the house. _____
2. There is a hippo on the bed. _____
3. There are two monkeys in the bath. _____
4. There is a sink next to the fridge. _____
5. There is a mouse under the coffee table. _____

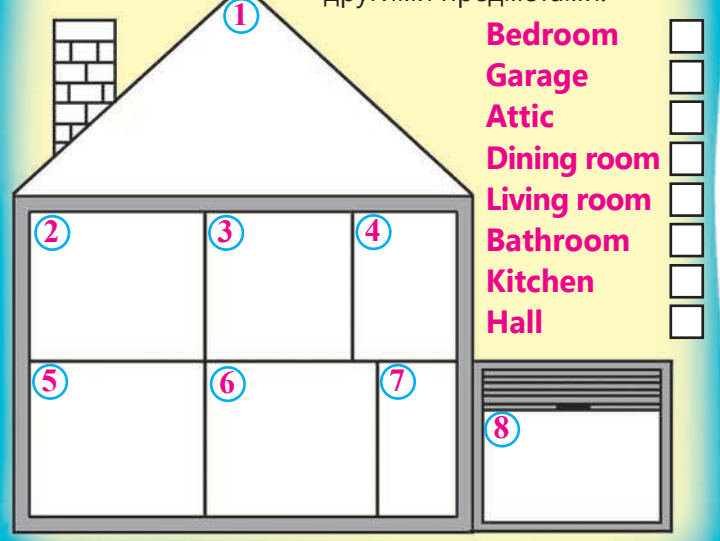
TASK 3

Do the crossword.
Реши кроссворд.

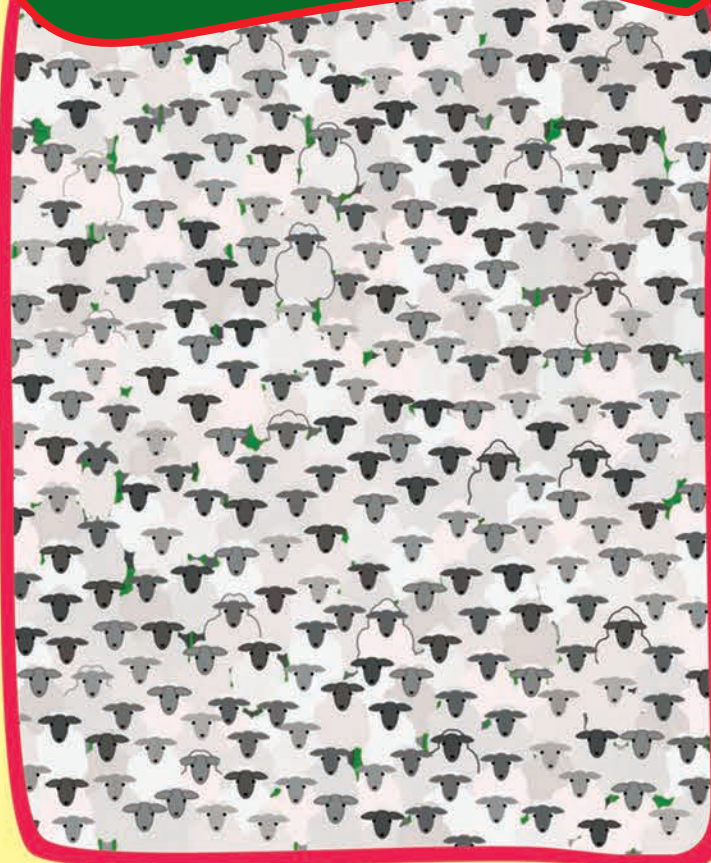

TASK 5

Create the house of your dream by drawing the furniture/objects.
Нарисуй дом своей мечты, дополнив картинку мебелью и другими предметами.

Знайди козу.

Відшукай зайве в кожному рядку.

ПОДБЕРИ ПРАВИЛЬНУ ТЕНЬ ЖИРАФЧИКУ.

ТАТО ПОВЕРНУВСЯ З ВІДРЯДЖЕННЯ

Алла Кривоносова

У десятирічного Ігоря є дві мрії. Він хоче мати тата, а ще братика чи сестричку. Складно пояснювати своїм однокласникам, які дошкуляють хлопчику запитаннями, де його тато і чого його ніхто не бачив. Хлопчик не бачив свого батька, але каже однокласникам, що він поїхав у тривале відрядження. «А ще ти погано навчаєшся саме тому, що у тебе немає тата», – повторювали вони. Ігор собі уявляв, що тато у нього високий, стрункий, найкраще плаває і добре знається на грибах. «Ну, от покажеш його, тоді й повіримо», – відповідають, дошкуляючи, однокласники.

Увечері Ігор розповів матусі про все, що сталося у школі. На що мама відповіла: «Розумієш, сину, ці розмови неприємні... Але якщо ти більше докладаєш зусиль і вчитимешся сумлінно, у твоїх однокласників не буде приводу дошкуляти тобі. У тебе з'явиться більше товаришів і друзів. А про те, що ти хочеш мати тата... Якщо ти

довірятимеш Господу і проситимеш Його про це, Господь неодмінно виконає твоє прохання».

Відтоді Ігор почав більше приділяти часу навчанню. З кожним днем йому хотілося дізнаватися все більше цікавого й нового. Крім того, хлопчик висловлював свої прохання Богу в молитві.

Класний керівник Олена Борисівна раділа зміні, які помічала в характері свого учня. Хлопчик подорослішав своїм класним керівником. Спливали тижні й місяці. Успішність Ігоря тішила маму, щаслива усмішка дедалі частіше з'являлася на її добром обличчі. За кілька днів мама познайомила сина з майбутнім батьком, якого звали Володимир. Хлопчик дуже хвилювався, раптом він не такий, як він собі його уявляв. Майбутній батько був високий, чудово вмів плавати, полюбував збирати гриби.

Одного разу мама разом із Володимиром завітали до школи. Учні побачили, що

до Ігоря прийшли мама з татом. Задержуватий Васюк не втримався і промовив здивовано: «Невже твій тато нарешті повернувся?» – «Авжеж», – сказав хлопчик, і троє щасливих людей вийшли із класної кімнати.

На святі останнього дзвоника батьки привітали свого сина із вдалим закінченням навчального року й повідомили про те, що незабаром вони переїдуть до іншого міста. Ігор чомо попросився зі своїм класним керівником. Олена Борисівна, обіймаючи його, промовила: «Рада за тебе, твоя мрія збулася. Тепер у тебе є тато, і нехай Господь благословить твоє життя в іншому місті».

Наприкінці літа Ігор з батьками переїхав до татового міста. І того ж дня батьки повідомили хлопчика про те, що скоро у нього з'явиться маленька сестричка. Дякуючи Богу за всі здійснені мрії, Ігор подумав про те, як важливо висловлювати свої прохання Господу й вірити, що Він допоможе.

Ранок

Сонечко яскраве цього ранку,
І тепленький віє вітерець.
Підморгнув я котуку на ганку
І пішов у поле навпростець.

Трави тут стоять усі у росах,
Журавель цокоче вдалині.
В крапельках роси побачив сонце,
Що так щедро усміхається мені.

Колоски стоять уже жовтенькі,
Підійшов близьенько я до них.
Вирвать хотів квіточку в букетик,
Хом'ячок побіг від моїх ніг.

І прийшов я на город бабусі,
Почав моркву гарно вибирати,
І побачив зайчика малого,
Який всією у морквині спати.

Підійшов тихенько я до нього,
Подивився – зайчик міцно спав,
Я погладив ніжно його вушка,
Він схопився – в далечині помчав.

Слава Богу за чудовий ранок,
Що Господь мене благословив,
Про ті зустрічі, що відбулися в полі,
Я сьогодні своїм друзям розповім.

Людмила Милютенко

РАЗГАДАЙ КРОССВОРД.

ГІРКА ЦУКЕРКА

Лізочка жила з мамою та молодшим братиком Леоном. Тато з ними не жив, тож мамі доводилося багато працювати, щоб заробити достатньо грошей. У суботу вони завжди відвідували церкву, потім гуляли в парку або ходили до друзів у гості. А от у неділю всі їздили до супермаркету, де мама купувала дуже багато продуктів. Тому що її робота – щодня готувати обід працівникам офісу.

Лізоцкі зовсім не подобалося їздити до великих крамниць. Мама брала найбільшого візка та ходила різними відділами магазину, доки не завантажить його. А Лізоцкі доводилося возити братика в дитячому візочку-машинці, які часто бувають у супермаркетах. Утім, були два відділи, у яких Ліза була рада побувати.

Здогадалися які? Так, це відділи солодощів та іграшок. Цього разу у відділі іграшок Лізоцкі обрала собі пазли із зображенням мандаринового дерева та пташок. А у відділі солодощів їй сподобалися незвичайні цукерки. Вони були фіолетово-го кольору в прозорих золотистих обгортках. Але мама сказала, що в цих цукерках, мабуть, багато барвників і краще пошукати щось інше.

Та раптом Лізоцкі спало на думку: «Візьму кілька цукерок у кишеню, он як їх багато, ніхто й не помітить». Утім, з'явилася й інша думка: «Не можна це робити. Заповідь каже: "Не кради"».

Дівчинка ще раз подивилася на красиві цукерки і подумала: «Лише кілька штук». Спробую і все». Поки мама розглядала щось на полиці, вона швиденько кинула до кишені кілька цукерочок.

Удома, у своїй кімнаті, Лізоцка потай скуштувала фіолетову цукерку. «Нічого страшного не сталося. Смачна цукерка, і мама не поміти-

ла. Гарна була ідея», – подумки раділа дівчинка. Та чим довше вона її жувала, тим тривожніше на серці ставало. «Що я накоїла? Я ж украла цукерки, обманула маму та продавців магазину. Схова-лася, як злодійка, і боюся, що хтось побачить, як я їм крадені цукерки», – одна за одною з'являлися думки в голові дівчинки.

Раптом цукерка здалася Лізі гіркою-прегіркою. Дівчинка вже не хотіла її їсти. Вона вирішила розповісти про все мамі.

– Ти знаєш, що потрібно робити? – запитала мама.

– Треба попросити пробачення у Господа, – тихо відповіла дівчинка.

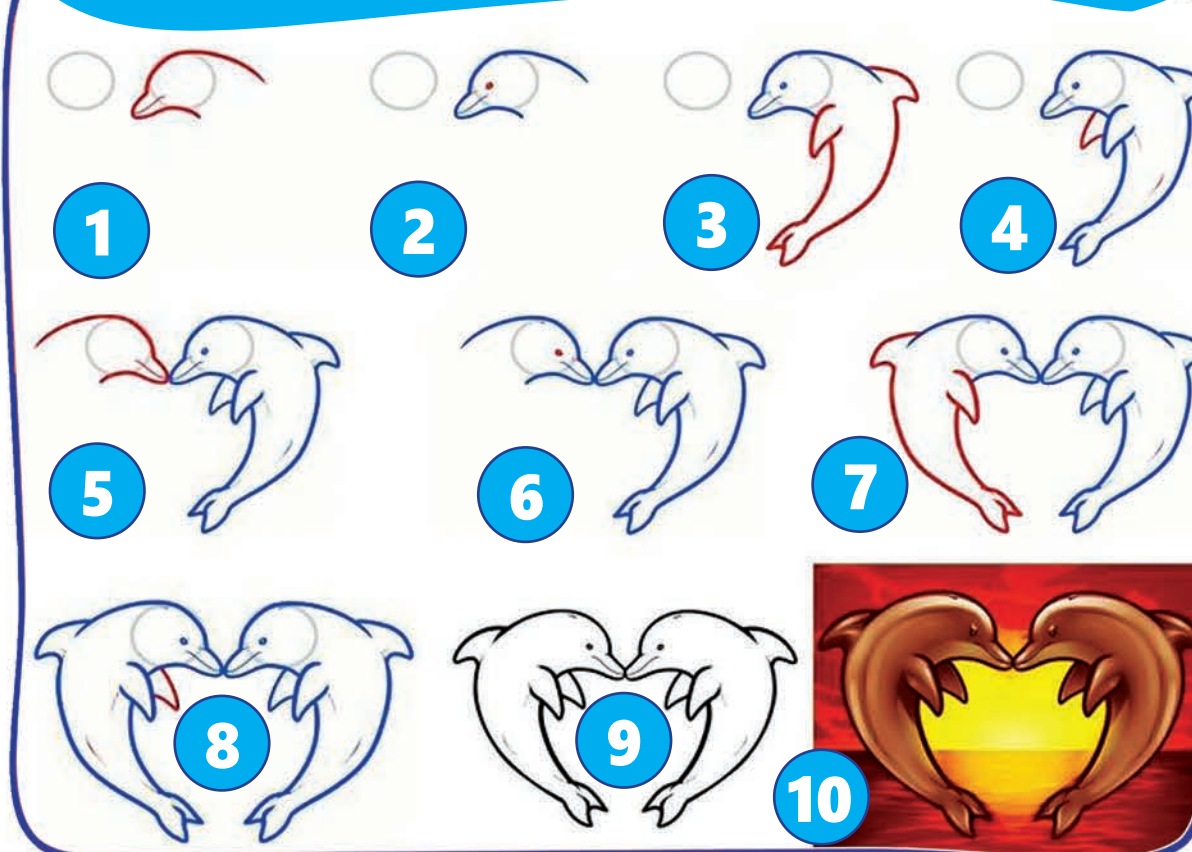
– А це?

– Треба повернути гроші за цукерки в магазин.

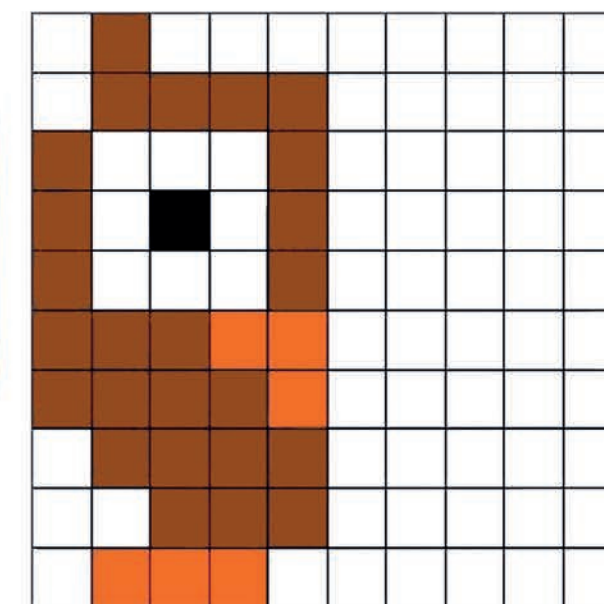
Було вже пізно, але Ліза з братиком та мамою поїхали до супермаркету. Дорогою Ліза подумки молилася, щоб продавець не викликав поліцію, а пробачив її. Продавець виявився доброзичливим. Він просто усміхнувся та видав дівчинці чек.

Інна Сосяк

УЧИМСЯ РИСОВАТИ СЕРДЦЕ С ДЕЛЬФІНАМИ.

Дополни картинку. Нарисуй сову.

Ольга Байрамова

Єгор Бойко

Полліанна Колош

Надя Кот

Єва Рибчуновська

Марія Удовиченко

Давид Залозний

Алла Коновченко

Олександра Білецька

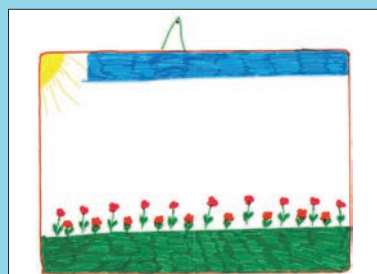
Юліана Бур'ян

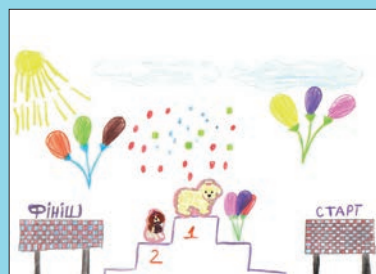
Руслан Єгоров

Каріна Грабенко

Ірина Колісниченко

Каріна Лаврека-Кайкуліна

Софія Жалніна

Аріна Чуй

Пригоди Марка

20:50 ПН СР ПТ

Пізнавальні історії для дітей з іграшками LEGO, Playmobil

ДИВІТЬСЯ НАС

НА СУПУТНИКУ ASTRA 4A

SMART TV LG, PHILIPS, SAMSUNG

В КАБ.МЕРЕЖАХ ВАШОГО МІСТА

НА МОБ.ДОДАТКАХ IOS, ANDROID

Адріан Чухрала

Діана Хоменко

Анастасія Пофа

Соломія Райс

Роксолана Шевченко

МАЛЮНКИ ЧИТАЧІВ

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ на зворотному боці кожного малюнка).

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10–А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68

Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Тетяна Романко
Над номером працювали: Ольга Бокова, Інна Гунько
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти.

Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua